

Echo uit Afrika en andere werelddelen

91^e JAARGANG • NUMMER 5
september - oktober 2024
TWEEMAANDELIJKS

Echo uit Afrika en andere werelddelen is een tweemaandelijks missietijdschrift uitgegeven door de
Missiezusters van St. Petrus Claver
Bouillonstraat 4 – 6211 LH Maastricht

Telefoon: 043 – 3212158
ING Bank: NL47 INGB 0001 0415 36

Abonnement € 10,-
Steunabonnement € 15,-

E.mail: info@stpetrusclaver.nl
Web-site: stpetrusclaver.nl

Voor België
Postrekening: BE33 0000 9608 3146
BIC: BPOTBEBIXXX

ANBI instelling

Pauselijke gebed intenties

Oktober 2024:

Voor een gezamenlijke missie Bidden wij dat de Kerk in alle opzichten een synodale levenswijze blijft steunen, in het teken van medeverantwoordelijkheid, die de participatie, gemeenschap en gezamenlijke missie van priesters, religieuzen en leken bevordert.

November 2024:

Voor degenen die een kind hebben verloren Bidden wij dat alle ouders die rouwen om de dood van een zoon of dochter steun vinden in de gemeenschap en door de troost van de Heilige Geest vrede van hart krijgen.

Naast werken en bidden,
zijn ontspannende momenten
in een leven ook heel belangrijk.
Niet alleen voor de algehele
gezondheid maar ook voor de relaties
die we hebben.

Koken zonder rook

Zuster Annie Vergheses

Ik ben Zuster Annie Vergheses, afkomstig van Kerala in India; momenteel ben ik druk bezig voor de organisatie *Nirmala Mahila Samajam*, een Indische NGO, gesticht in 1980, die werkt voor de emancipatie van de vrouwen, de vooruitgang van de jongeren en om het leven van

mensen, getroffen door verschillende soorten armoede op het platteland, te verbeteren. Vervuld van vreugde en dankbaarheid, deel ik met jullie het goede nieuws dat wij erin geslaagd zijn om het project - 30 families helpen bij het kopen en installeren van kachels - tot een goed einde te brengen. Hier is zeer weinig nodig om het dagelijks le-

Koken zonder rook

Een kachel zonder rook.

ven van de arme mensen te verbeteren.

Kachels in plaats van vuurhaarden

Het lijkt erop dat het grootste probleem om een maaltijd te bereiden is om het juiste recept te vinden om gezonde en smakelijke maaltijden te bereiden. Echter, bij ons op het platteland, zijn er andere aspecten die het koken helpen of hinderen. Vaak is de vermoeidheid van het koken te wijten aan het gebrek van een echte en eigen keuken; daarmee bedoel ik niet enkel het feit om geen eigen gasfles en een kachel in huis te hebben, maar de vermoeidheid van te koken te midden de rook die brandt in de ogen.

Gelukkig zijn we er eind oktober vorig jaar in geslaagd om een project tot een goed einde te brengen: de constructie van 30 kachels, die wij hier *kachels zonder rook* noemen. Het gaat niet over keu-

kens met gas of elektriciteit, maar over kachels die de warmte van het brandhout gebruiken. Zij worden gebouwd met een systeem om de rook weg te leiden, waardoor er gewerkt kan worden op een meer comfortabele manier.

Een gedeeld werk

Dankzij deze kachels zijn 30 huizen gespaard van rookwolken, die in hun woonruimte binnendringen, ondanks dat de Indische keukens meestal buiten het huis gelegen zijn. Men kan onmiddellijk het verschil bemerken: de huizen en keukens zijn veel properder en gezonder geworden. De vrouwen hebben ook een andere verbetering ervaren: werken op deze kachels is minder vermoeiend dan koken op een open vuur, ze voelen zich minder vermoeid en hebben meer tijd voor hun kinderen en familie.

Koken zonder rook

Het project is gestart in juni verleden jaar. Ons objectief bestond er niet alleen in om de gezinnen te voorzien van nieuwe kachels, maar ook de lokale gemeenschap te betrekken bij dit project. Wij willen dat het voelt als iets van henzelf en niet enkel als een gift van buitenaf geschonken, zo hebben zich vijf vrouwen aangeboden om het project van de nieuwe keukens te coördineren. Omdat het noodzakelijk was de gezinnen te zoeken die er het meest nood aan hadden, ging de coördinatieploeg in de dorpen om de verschillende situaties te kennen, om met hen te spreken en aan te duiden welke als eersten moesten geholpen worden. Dat was de eerste fase, op de tweede plaats hebben wij gevraagd aan de lokale gemeenschap om een aannemer te kiezen voor de constructie van de keukens in de geselecteerde huizen. Wij wilden dat het werk werd gedaan door serieuze mensen en de constructie van de keukens voldoende sterk werden gemaakt zodat ze vele jaren konden gebruikt worden door de gezinnen.

Het realisatie traject

Het aantal betrokken personen in dit kleine werk groeide steeds meer. Een groep vrijwilligers bood zich aan om zand te brengen, metalen pijlers, cement, platen en ander materiaal in elk van de 30 geselecteerde huizen. De uitvoering van de werken stond onder toezicht van een andere groep vrouwen. De opbouw beëindigd, gezien dat de keukens van dit type iets echt nieuws zijn voor de lokale bevolking, is het

noodzakelijk geweest een praktijkcursus voor het gebruik en het onderhoud hiervan in te richten. Daartoe hebben wij twee ontmoetingen georganiseerd – de eerste, terwijl de bouw van de kachels nog bezig was – gedurende welke wij aan de vrouwen de waarde van *de kachels zonder rook* en het correcte gebruik ervan hebben uitgelegd.

Een Kerstmis zonder rook

De werken zijn beëindigd op 7 oktober verleden jaar, en wij hebben kunnen vaststellen wat een deugd het deed en wat een vreugde het gaf aan alle deelnemers door het delen van verantwoordelijkheid en wederzijdse hulp.

De kachels zonder rook zijn het mooiste Kerstgeschenk geworden voor iedere familie! Een geschenk dat het mogelijk gemaakt heeft om een huis zonder rook te hebben en het is ook veel veiliger, vermits koken op een open vuur veel ongevallen veroorzaakt.

Het is een bijzondere en prachtige Kerstmis geworden, dank voor Uw hulp, geliefde weldoeners die ons project ondersteund hebben. Daarom danken wij U van harte en wij verzekeren U van onze gebeden.

Missionarissen danken

Eerste steenlegging van ons klooster.

Verslag van het fonds ontvangen als subsidie voor de bouw van een klooster bij de speciale school voor gehandicapte kinderen in Maputsoe, Lesotho. Namens de 'Missionary Sisters of Mary Help of Christians' die werken met meervoudig gehandicapte kinderen in Lesotho, presenteer ik u graag dit eindverslag van ons bovengenoemde project: een kloostergebouw in de buurt van onze speciale school voor meervoudig gehandicapte kinderen was onze lang gekoesterde wens sinds 2013. En nu is het werkelijkheid geworden voor onze zusters die met de speciale kinderen werken. Hartelijk dank voor de gulle hulp die we hebben ontvangen voor dit nobele project. Een bedrag van \$ 10.000,00 werd in oktober vorig jaar op onze rekening bijgeschreven. Ons generalaat hielp ons met de rest van de fondsen die nodig waren voor de voltooiing van het kloostergebouw. Op 6 oktober 2022, in aanwezigheid van onze toenmalige algemene overste, ds. Philomena Mathew, legde Mgr. Augustinus T. Bane DD, bisschop van Leribe, de eerste steen. Enkele priesters uit de nabijgelegen parochies, zusters, personeel en welwillenden waren getuige van deze gebeurtenis. De bouwwerkzaamheden verliepen langzaam maar gestaag door

gebrek aan fondsen. Uiteindelijk nam ons Generalaat de verantwoordelijkheid op zich om de bouw te voltooien. Het bedrag dat we een jaar later ontvingen van St. Peter Claver was inderdaad een beslissende hulp in deze tijd. Wij zullen onze vrienden en weldoeners van dit project altijd dankbaar zijn. Nu hebben we een speciaal gebouwd eenvoudig kloostergebouw voor onze zusters op het terrein van de school. Dit zal hen enorm helpen om dichterbij de nabijgelegen katholieke families en de school te zijn. Ik wil nogmaals mijn oprechte dank uitspreken aan jullie allemaal die partners zijn geworden in onze missie om te werken voor de kinderen met meervoudige handicaps. Moge de goede God jullie allemaal overvloedig zegenen. In ruil voor jullie vriendelijkheid, verzeker ik jullie de biddende steun van al onze speciale kinderen en hun ouders en die van mij in het bijzonder. Ik voeg een paar foto's en de facturen bij waarmee we het aan ons gegeven bedrag hebben betaald. Met hernieuwde dank en verzekering van gebed,

De uwe in Jezus,

**Zr. Teresa George,
Maputsoe, Lesotho.**

Het nieuwe kloostergebouw in Lesotho.

Missionarissen danken

Onze postulanten danken u van harte.

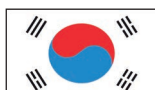
Allereerst willen we ons verontschuldigen voor de vertraging bij het sturen van ons gebruiksrapport voor het onderhoud van onze postulanten in de Foyer Nazareth, Fianarantsoa. In de bijlage vindt u het verhalende verslag, het financiële verslag en enkele foto's en video's die het gebruik van de subsidie illustreren. Het is met grote vreugde dat wij u onze hartelijke dank betuigen voor uw bijdrage voor het op gang brengen van de opleiding van onze postulanten. Wij kunnen geen woorden vinden om onze dankbaarheid en vreugde voor uw liefdadigheidswerk uit te drukken.

Omdat onze congregatie een inheemse congregatie is, speelt uw deelname een belangrijke rol in onze economische situatie. Dankzij uw gift van 4.603 euro (20.635.000 Ar) hebben we de financiën van ons opleidingscentrum, die enig-

zins verstoord waren door de aanwezigheid van covid, succesvol kunnen beheren. In de bijlage vindt u een overzicht van onze inkomsten en uitgaven, samen met enkele foto's van onze stagiairs, die blij zijn dat ze hun opleiding kunnen voortzetten. Voordat we deze bescheiden brief afsluiten, willen we onze diepe dankbaarheid en onze gebeden vernieuwen, vooral voor uw overleden zusters en voor de toekomst van uw congregatie. Moge de Heer het hart van de jongeren in uw religieuze familie aanraken. Tot slot vragen wij u, lieve zusters, nogmaals onze meest eerbiedige groeten te ontvangen in de naastenliefde van Christus en in verbondenheid met Onze Lieve Vrouw van de Vrede.

**Zr. Victoire Noeline Rasoamanarivo,
Fianarantsoa, Madagascar.**

Uit de Wereldkerk

Zaligverklaring Kardinaal

Kim, Zuid Korea

Seoul (Agenzia Fides) - Het aartsbisdom Seoul kondigde op 5 juli in een verklaring aan dat het de brief van het Dicasterium voor de Zaligverklaring van kardinaal Stephen Kim Sou-hwan had ontvangen waarin staat dat er geen bezwaren zijn tegen het starten van een zaligverklaringsproces. Kardinaal Kim Sou-hwan, die nu een dienaar van God genoemd kan worden, was de elfde aartsbisschop van het aartsbisdom Seoul en de eerste kardinaal van Korea. Hij was in totaal 30 jaar aartsbisschop van

Seoul, van 1968 tot 1998. Hij werd door velen erkend om zijn voorbeeldige leven en deugdzaamheid. Zijn bijdrage aan de ontwikkeling van het aartsbisdom Seoul, aan de democratische beweging onder het regime van de militaire dictatuur en aan de bevordering van de mensenrechten is zowel bij katholieken als bij de bevolking in het algemeen bekend.

Kardinaal Kim, die een 'vriend van de armen en gemarginaliseerden' werd genoemd, behandelde de meest gemarginaliseerden in onze samenleving als Jezus Christus, gebaseerd op zijn fundamentele compassie voor mensen. Na zijn dood schonk hij, om zijn onvoorwaardelijke liefde tot het einde toe in praktijk te brengen, zijn netvlies.

In 2023 aanvaardde aartsbisschop Peter Soon-taik Chung, aartsbisschop van Seoul, de aanvraag voor zaligverklaring en verklaarde zijn intentie om het zaligverklaringsproces in te leiden. Dat-

zelfde jaar verklaarde het Dicasterium voor de heiligverklaringen een 'nulla osta' om door te gaan met het proces.

De Diocesane Commissie voor Zalig- en Heiligverklaringen (onder leiding van Z.E. Mgr. Job Yobi Koo, Vicaris Generaal van Seoul) heeft een historische commissie van deskundigen samengesteld voor de zaligverklaring van kardinaal Kim en is van plan onderzoek te doen naar het leven van de kardinaal in al zijn aspecten, zijn 'heldhaftige deugden' en zijn 'reputatie van heiligheid'.

Op 10 juli benoemde aartsbisschop Peter Soon-taik Chung de voorzitter en de leden van de Historische Commissie van deskundigen. De voorzitter van de diocesane commissie voor zalig- en heiligverklaring, Job Yobi Koo, bedankte iedereen die geholpen heeft bij het opstarten van het proces en voegde daaraan toe: "ik geloof dat het werk van de deskundige leden van de commissie een spirituele vernieuwing zal bevorderen".

Uit de Wereldkerk

ren die de pastorale ijver voor de verkondiging van het evangelie onder de geestelijken, religieuzen en leken zal voeden”.

Fides

Nicaragua sluit Radio Maria

RADIO MARIA

Na het blokkeren van bankrekeningen in april dit jaar heeft de regering van Nicaragua nu de wettelijke status van de omroep opgeheven, die na meer dan 40 jaar uitzenden uit de ether verdwijnt.

Dit werd gemeld door de onafhankelijke website Noticias.

De ontbinding van Radio María, samen met die van 12 andere entiteiten, werd goedgekeurd door de Minister van Bin-

nenlandse Zaken, María Amelia Coronel, en gepubliceerd in het officiële overheidstijdschrift 'La Gaceta de Nicaragua'.

Om de maatregel te rechtvaardigen, beweerde de uitvoerende macht dat Radio María geen begroting had opgesteld en dat haar beheerscomité al op 8 november 2021 was afgelopen. De maatregel komt nadat het station de vermindering van zijn programma-uren had aangekondigd, van 24 naar 14 uur, en na de bevrozing van twee bankrekeningen, waardoor het geen donaties meer kon ontvangen.

Vaticaan News

Oeganda - Campagne tegen slaavernij

Ieder mens is kostbaar en veel meer waard dan enig materieel goed, en omdat ieder leven een geschenk van God en heilig is, verdient het bescherming; ieder van ons heeft de verantwoordelijkheid om te strijden tegen de schending en verloedering van onze broeders en zusters.

Op basis van deze principes van de katholieke sociale leer beheren de religieuze zusters verenigd in de Associatie van Religieuzen in Oeganda (ARU) verschillende netwerken, waaronder het netwerk tegen mensenhandel, dat wordt geleid door de Zusters van het Heilig Kruis.

In het bisdom Kasese werd op 23 juni een campagne gelanceerd die een groot publiek trok door 'Omukekera', een live show tegen mensenhandel georganiseerd door de medewerkers van het lokale radiostation 'Kasese Guide Radio' in samenwerking met het Comité tegen Mensenhandel.

Bij de lancering van de campagne drong zuster Semerita Mbambu er bij de jongeren op aan om in eigen land opleidingen te volgen zodat ze in hun eigen onderhoud kunnen voorzien in plaats van naar het buitenland te gaan om te worden uitgebuit en het gevaar te lopen in handen van slaafhandelaars te vallen.

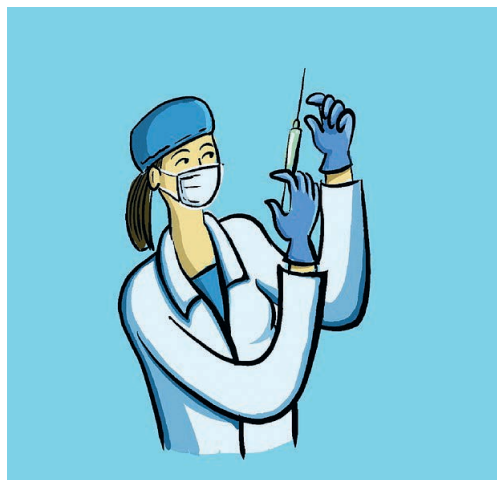
Fides

Jongeren & Missie:

Als je speculeert, verdien je niet zoveel

Ik had medicijnen nodig voor verschillende gezondheidscentra van onze missie in Apurimac in de Cordillera in de Andes, omdat een grote epidemie zich over het hele gebied had verspreid. Ik reisde naar Lima (Peru) om 10.000 spuiten te kopen en ging, zoals gewoonlijk, naar een vriend die een farmaceutisch laboratorium had. Hij vertelde me dat hij me er maar 2.000 kon verkopen en dat dit de laatste waren die hij had ... Maar in werkelijkheid dacht hij wat voorraad in reserve te houden, omdat de prijzen van medicijnen in Peru van maand tot maand sterk stegen. Hij wilde speculeren met deze producten zodat hij er later meer aan kon verdienen ...

Maar diezelfde nacht belde hij me om vier uur 's nachts op en zei dat hij geen oog had dichtgedaan omdat hij me had opgelicht. Hij wilde me ook de 8.000 overgebleven spuiten geven.

Enige tijd later vertelde hij me in vertrouwen: "Sinds ik je help, is ons laboratorium steeds meer gegroeid." Vandaag de dag is het één van de grootste in Peru. Hoe waar is het:

**"Wie de armen helpt,
leent van God!"**

**Pater
Giovanni
Salerno msp,**
overleden op 4
februari 2023.

Uit het boek
'Met God op
missie in de
Andes', Peru.

Haïti in het hart

Zr. Mirjam Filipovic uit Kroatië in Haïti.

Redactie Italië

De republiek Haïti – voordien een Franse kolonie – is onafhankelijk sinds 1804 en is het armste land van Latijns-Amerika en is één van de 30 armste landen van de wereld. Meer dan 50 % is analabeet, de gemiddelde levensduur is 54 jaar en er is zeer hoge kindersterfte door de ondervoeding en door gebrek van sanitaire begeleiding. Het eiland wordt gekenmerkt door onstabiel politiek bestuur en bovendien is de ligging van het grondgebied erg aardbeving-gevoelig; sinds de vreselijke aardbeving in 2021 leeft Haïti in staat

van voortdurende humanitaire nood. Op het eiland Haïti leven 11 miljoen afstammelingen van slaven, ontvoerd uit West-Afrika. De voedselproductie voldoet niet aan de behoeften van de bevolking omwille van de primitieve productiemethoden en de onrechtvaardige verdeling van de gronden: het grootste deel van de landbouwgronden is in handen van grote buitenlandse landbouwbedrijven, terwijl duizenden boerenfamilies zich moeten tevreden stellen met kleine percelen op steile hellingen, gekweld door orkanen, die voortdurend heviger worden. Door dit alles moeten bijna alle meest nood-

Haïti in het hart

zakelijke goederen ingevoerd worden, terwijl koffie, cacao, suikerriet en sisal bijna uitsluitend gekweekt worden voor de export. Het grootste deel van de stedelijke bevolking overleeft door te werken als straatverkoper, schoenpoetser, of afvalverzamelaar. Verder heeft Haïti sinds geruime tijd af te rekenen met verbijsterend gewelddadige criminele bendes.

De meest armen nabij

Zuster Mirjam Filipovic uit Kroatië, van de Congregatie van de Dienaressen van Christus, kwam in 2015 naar Haïti, meer bepaald naar het plattelands gebied Ti Marche/Ganthier, ongeveer 30 kilometer van de hoofdstad Port-au-Prince. De eerste drie jaar werkte zij bij Zusters van een andere Congregatie om de plaatselijke taal te leren. Terwijl ze hielp in een opvangcentrum, gezinnen bezocht en de zieken verzorgde, heeft ze van dichtbij de noden van het Haitiaans volk leren kennen. Zij begrijpt dat Haïti, een land arm aan materiële rijkdommen, echter een grote schat bezit: zijn eigen mensen. Zij beseft dat de grootste hindernis om deze mensonwaardige situatie te keren het analfabetisme van het grootste deel van de bevolking is. De Staat verzorgt slechts voor 20% de openbare scholen, die hoe dan ook betalend zijn, en van slechte kwaliteit; daarentegen zijn de private scholen quasi ontoegankelijk voor de arme bevolking. Daarom wordt er pastoraal en caritatief werk opgezet om kinderen en volwassenen te onderwijzen.

Zr. Mirjam bij de verzorging van de maaltijden voor de kinderen.

Een school door een mirakel

Zuster Mirjam slaagde er in om een stuk grond te verwerven waarop een vervalen gebouw stond, zonder infrastructuur noch stromend water. Zij bouwde een muur ter bescherming om de veiligheid te verzekeren en een put om drinkbaar water te hebben: de onderneming lijkt wonderbaarlijk. Met kleine stappen ging de droom in vervulling.

In 2019 kon een groep kinderen tussen 8 en 14 jaar, voor de eerste keer in hun leven, de deur van een school binnengaan. Naast de lessen leerden de kinderen de christelijke waarden en werd hen een maaltijd aangeboden, voor velen

Haïti in het hart

van hen de enige maaltijd van de dag. Eén van de kinderen verstopte altijd het grootste deel van zijn maaltijd in een klein doosje, wanneer zuster Mirjam vroeg naar het motief, vernam ze dat hij het meenam voor zijn broertjes, die thuis gebleven waren, die anders niets te eten hadden omdat hun moeder geen werk vond en de gewassen uit de tuin al lang opgegeten waren.

Alfabetiseren van de volwassenen

Met de hulp van haar team organiseerde Zuster Mirjam ook gratis cursussen voor het alfabetiseren van volwassenen, die als analfabeet vaak opgelicht en uitgebuit worden. Zulke cursussen hadden veel succes bij de landelijke bevolking,

aan zichzelf overgeleverd. Naar gewoonte zijn de Haïtianen op hun hoede voor de blanken, maar zuster Mirjam genoot hun volste vertrouwen. Zij slaagde er bijzonder in om professionele vorming op te starten voor meer dan 300 jongeren, die in één jaar een beroep konden aanleren. Dit alles ondanks de verslechtering van de veiligheid, door de corruptie en het wanbeheer van de overheid, waarvan de bendes profiteren om elkaar te bestrijden.

Enkel lichamelijk buitengezet

Op een dag kroop een bende over de beschermende muur en, binnen in de missie, omsingelde ze zuster Mirjam. Het hoofd van de bende eiste van haar, als buitenlandse, een enorme som als losgeld. Omdat ze er niet mee instemde, werd haar gezegd, dat ze niet konden garanderen dat ze er ongedeerd uit zou komen. Einde februari 2023 moest Zuster Mirjam dus, met pijn in het hart, Haïti verlaten, en het beheer van de missie overlaten aan de parochiepriester en aan de ploeg leken van Haïti. Zo gaat haar werk dus verder, ook al is het op kleinere schaal, omdat de school moest sluiten omwille van de benden; maar het hart van zuster Mirjam blijft verder kloppen voor Haïti.

De zuster missionaris, ofschoon ze zich nu in Europa bevindt omwille ook van gezondheidsredenen, droomt om zo snel mogelijk terug te keren naar haar geliefde Haïti.

Harmonie & respect voor Moeder Aarde

Twee verdieping tellende versterkte huizen verspreid in de weiden, de bossen en op de heuvels! Dit is waarvoor het Batammariba-volk wereldberoemd is.

Met een bevolking van ongeveer 270.000, Tamberma genoemd in Togo en Somba in Benin, beschrijft pater Silvano Galli, die als missionaris daar leeft en werkt, afgelegen gebieden, die getuigen dat deze oude stammen respect hebben voor de natuur.

De milieucrisis, die zoveel schade veroorzaakt aan de natuur en de mensheid in het algemeen, en de voortdurende oproepen door paus Franciscus voor de bescherming van ons ecosysteem, zette pater Silvano er toe aan een bezoek te brengen aan de Tamberma dorpen.

Hij werd rondgeleid door de plaatselijke mensen van de Atakora heuvels in Noordoost Togo naar de Unesco-werelderfgoed site van Koutammakou. “De wegen er naartoe waren niet de gemakkelijkste”, aldus pater Silvano, “zelfs de weg door de Unesco zelf aan-

gelegd, leverde veel moeilijkheden op door water en modderpoelen. In Pimini, een voorstad van Nadoba, stopten we bij de Tamberma huizen, die leken op echte aarden forten met een hoogte van drie tot vijf meter. Het zijn residentiële huizen vaak omringd door hoge bomen: ze hebben verschillende vormen en maten, afhankelijk van de plaats, de periode en de sociale status van de eigenaar,” zo legt de pater uit.

“Gewoonlijk zijn het rijen twee-verdiepingen woningen, die verbonden zijn door een muur en een boventerras en ze herbergen het belangrijkste voorouderlijk huis op de begane grond. De structuur van deze huizen toont respect voor de omringende natuur. Door boomstammen in de vorm van een galg waarin treden zijn uitgehouwen, bereikt men de bovenverdieping en het terras.

Harmonie & respect voor Moeder Aarde

P. Silvano Galli

Men bereikt het één per één, door een eenvoudige opening die toegang geeft tot een kamer zonder licht. Boven de voorouderlijke kamer is de eigenaarskamer, terwijl de kamer voor de kinderen en eveneens een schuur zich boven de ingang bevindt. Op het terras zijn er nog andere kamers waar het graan gedroogd wordt.”

“De Batammariba leven in gemeenschap met de natuur, met de dieren en de familiegoden, onder de bescherming

van de voorouders en het toezien oog van Kouyé, de oppergod, waaraan het volk de eerste vruchten van de oogst offert. Mensen, dieren, en natuurelementen zijn intrinsiek verbonden, leven harmonieus samen en zijn afhankelijk van elkaar”, zegt pater Silvano, wanneer hij de levenshouding van de plaatselijke bevolking uitlegt.

Fides

De Heilige Stoel

De Heilige Stoel promoot ondersteuning aan ouderen en hun actieve rol in de maatschappij.

Thaddeus Jones

Tijdens de 14de sessie van de werkgroep met open vragen in verband met ouderdom bij het hoofdkwartier van de Verenigde Naties in New York die plaats had van 20-24 mei 2024, heeft de permanente vertegenwoordiger van de Heilige Stoel ondersteuning aangevraagd voor ouderen en hun actieve rol in de bijdrage voor het welzijn van de maatschappij en niet enkel aan de eigen familie. Deze werkelijkheid dient te worden erkend, zegt aartsbisschop Gabriele Caccia, de permanente vertegenwoordiger van de Heilige Stoel bij de Verenigde Naties in New York.

Samen gemeenschappen versterken

In zijn verklaring op 20 mei, legde aartsbisschop Caccia vooreerst de nadruk op de uitdagingen voor oudere mensen in verband met hun mogelijkheid om deel te nemen aan het leven van de gemeenschap zowel in de stad als op het platteland. Deze factoren sluiten toegang

in tot betaalbaar wonen voor diegenen met een laag inkomen, nabijheid van winkels, faciliteiten voor gezondheidszorg, openbare diensten en gebedshuizen en spirituele zorg.

De vertegenwoordiger van de Heilige Stoel moedigde een zorgvuldige afweging aan van hoe gemeenschappen infrastructuur, vervoer, en woonprojecten die rekening houden met sociale behoeften kunnen verbeteren: zodanig dat oudere mensen niet alleen contacten met anderen hebben, maar ook meer bepaald met de jongere generatie. Hij voegde er aan toe dat inter-generationale woonprojecten een voorbeeld zijn hoe aldus families en vrijwillige zorgverstrekkers oudere mensen kunnen helpen met assistentie voor het aanpassen van hun woning naar hun behoeften zodat ze niet hoeven te verhuizen.

Deelnemen aan het openbare leven

Het concept van gedeelde leefomgevingen moet leiden tot inspanningen om participatie aan het openbare leven en besluitvormingsprocessen te promo-

De Heilige Stoel

ten. Aartsbisschop Caccia suggereerde, wat betekent een breder zicht hebben eerder dan strikt focussen op individuele politieke en burgerlijke rechten.

Bij voorbeeld, grootouders kunnen hun eigen ervaringen en inzichten delen met hun kleinkinderen: slechts één voorbeeld hoe oudere mensen kunnen bijdragen aan hun familie en aan de gemeenschap in het algemeen, zo voegt hij eraan toe. Anderzijds, isolatie en gebrek aan effectieve ondersteuning kunnen oudere mensen brengen tot gevoel van ongelukkig zijn, omdat ze niet kunnen bijdragen aan de samenleving, zo klaagde hij, zelfs tot wanhoop en verlangen naar het levenseinde, een symptoom van de “weggooi-cultuur”, dat ouderen het gevoel geeft van niet langer nodig of om weg te werpen.

Meelevende begeleiding

Wat nodig is, is “meelevende begeleiding”, waar de gelijkwaardigheid van

iedereen op elk tijdstip van het menselijk leven tot de natuurlijke dood wordt gerespecteerd, zo pleit aartsbisschop Caccia. En “de Heilige Stoel moedigt inspanningen aan zodat niemand zich alleen voelt en met zorg omringd weet, zelfs in de meest delicate ogenblikken van zijn of haar leven.”

Tot besluit bemoedigt hij betekenisvolle stappen om werkelijk inclusieve gemeenschappen te stichten waar de aanwezigheid en perspectieven van ou-

deren als geliefde leden van de mensenfamilie naar waarde geschat worden.

Noden & aanvragen

Renovatie kerk in Wit Rusland

Ik vraag om financiële steun voor de renovatie van de parochiekerk van de Verheffing van het Heilig Kruis in Narovlya (bisdom Pinsk, regio Gomel). De lokale parochie is klein, maar heeft ontwikkelingsperspectieven. Dorpen rond Narovlya, waar katholieken wonen, in een straal van meer dan 100 km, staan ook onder pastorale zorg. De stad ligt in een verboden gebied na de ramp in Tsjernobyl. Door de moeilijke economische situatie is de bevolking er in vergelijking met andere regio's van Wit-Rusland het armst en voorlopig niet in staat om de lopende uitgaven te dekken. Al 30 jaar zijn er geen serieuze reparaties uitgevoerd in de kerk van Narovlya. Gedurende deze tijd zijn er alleen kleine reparaties uitgevoerd of renovaties gestart die, door een gebrek aan middelen, zijn uitgesteld en wachten op aanvullende fondsen en de voltooiing van het werk. De kerk in Narovlya bestaat uit twee delen: de kerk en het pastorale deel (parochiekamers en priesterhuis).

Het kerkgebouw.

Voorlopig plannen we vooral een externe renovatie van de kerk om deze te beschermen tegen aantasting door weersomstandigheden (regen, vorst en sneeuw). Daarom zijn we van plan om het dak van de kerk te renoveren, dat volledig wordt vervangen, evenals de buitenmuren van het gebouw, die grote reparaties nodig hebben en de installatie van een drainagesysteem. In totaal ramen we de kosten op 16.000 euro.

De parochie is in staat om 1.500 euro op te brengen.

We rekenen heel erg op uw steun om katholieken die in een moeilijke situatie leven en onze zorg hard nodig hebben, te helpen en de basisvoorwaarden voor hen veilig te stellen, zodat ze een plek hebben waar ze geestelijke en materiële steun kunnen krijgen.

**Pastoor Ds. Janusz
Czemomorow,
Narovlya, Wit Rusland.**

Woonhuisgedeelte van het parochiegebouw

In september 2024 vieren we:

- 9. Hoogfeest van de
Congregatie Missiezusters
van H. Petrus Claver
- 14. Kruisverheffing

In oktober 2024 vieren we:

- 7. O.L. Vrouw van de Rozenkrans
- 20. Wereldmissiezondag

Gebedsverhoringen Zalige Maria Theresia Ledóchowska:

Dank u wel voor het gebed
voor mijn dochter. Alles is goed
met haar. H. P.-H.

Bij de voorpagina: Kameroen. Foto Zr. Teresilla
Bij de achterpagina: Een van onze kloosters in Vietnam. Foto
Archief SSPC

Onze medezusters:

Zr. Lidia Armaiz 86 jaar, Buenos Aires in Argentinië,
Zr. Adriana Berengena 96 jaar, Madrid in Spanje en
onze externe Hedwig Schulzki 93 jaar, Augsburg in Duitsland.
Mvr. A. van Grinsven-Schouwenberg, ARCEN
Dhr. Th. Lammers, BEEK GEM BERGH
Mvr. R.W. Hillhorst-v/d Hengel, BIDDINGHUIZEN
Mvr. M.J. Poel-Boots, CASTRICUM
Dhr. N.G. Gunther, EDAM
Dhr./Mvr. W.P. Ruigrok, HILLEGOM
Dhr. G.A.G. Wagenaar, LICHTENVOORDE
Dhr. H.J.A. Tilmans, MEERSSEN
Mvr. J. de Roij, OVERVEEN
Dhr. L. van Gompel, REUSEL
Dhr. J. en Mvr. G. van Baardwijk-Bruijsters, VLIJMEN

Evangelische blijheid